

Forfatter: [Martin Brun]

Titel: Fandens Fortvivlelse over sit Riges Forstyrrelse den 17. Januarii.

Citation: [Martin Brun]: "Fandens Fortvivlelse over sit Riges Forstyrrelse den 17. Januarii.", i [Martin Brun]: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6*, L.N. Svare, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_006-shoot-workid2_006_007.pdf (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

↶

Fandens Fortvivlelse

over

sit Riges

Forstyrrelse

Den 17 Januarii.

✂ Kiøbenhavn, 1772.

✂ Trykt hos Lars Nielsen Svare.

2

3

✂ Fordømte Aanders Flok, jeg har udi min Bolig Smaae, store Dievle, som beherskes af mig trolig, Fremkommer, hører, jeg jêr Nyt fortælle vil, Skiønt jeg fortvivlet er, jeg tie kan ei still'

✂ Et mægtig Skaar er skeet, udi mit store Rige, Til eder kan jeg ei det nok udførlig sige,

✂ Just til vor fælles Sorg et mægtig Tab er skeet, I lang Tid haver jeg ei nu dets Lige seet.

4

✂ 4

✂ En Potentat jeg jnst fra Thronen vilde rive, Hans Souveraine Magt jeg tænkte bort at give Til andre, som for mig høist vare elskede, De skulde ved hans Fald see sig forhøyede.

✂ Dêr Anslag ved min Magt var troligen mineret, Jeg Krudt og Kugler gav, de skulde ruineret Alt det, som vilde dem et Indpas giøre, men See just en Raades Regn kom ned fra Himmelen,

✂ Som gjorde Kruddet vaadt, det meer ei fænge kunde, Jeg vilde tørre det, men det hialp ingenlunde. Forskandsningen nu er reent bleven ødelagt,

✂ Og alle i Arrest med et er bleven bragt.

✂ Dêr Magt borttaget er, de øver den ei mere, En Souveraine Magt vil over dem regiere,

✂ Som selv bestyret er af Himlens høye Raad; Det kan ei andet, end bevæge mig til Graad.

✂ Fra visse havde jeg Andseelse borttaget, Frimodig havde de med mine Fiedre pralet,

✂ Til egen Fordeel de med dennem prunkede, Men fra en ønsked Spids blev de nedsiunkede.

5

✂ 5

✂ Et Blodbad hadde jeg i Sinde at anrette,

✂ For at forhindre dem, som vilde sig modsætte, Imod min elskte Magt, men see det gik ei an, Vor Helved-Magt kan ei mod Himlens holde Stand.

✂ Et prægtigt Traktement jeg tænkte at anrette,

✂ Og Retter gladefuld for eder at fremsætte,

✂ Just for mit Rigets Vel, og dets Formerelse, Men jeg mig denne Gang maae det berøvet see.

✂ Dog jeg har Haab endnu, skjønt de er bleven Fanger, Skjønt de lit borte blir, jeg dennen; dog erlanger, Men om de vender om med ret Fortrydelse, Anraaber Hielp, de mig da blir berøvede.

✂ Men Himmelen endnu ei hører deres Klage,

✂ Som de fremkommer med i deres Jammers Dage, Da den af Trældoms Frygt af dem frembringet er, Ja Himlen kiender og enhver af dem især.

✂ Jeg tænkte: Jeg nu ret vil dette Aar begynde,

✂ Som skedte, naar kuns hver fornøyet vilde synde; Naar Sæden blev kun qvalt, som skulde give Dyd, Da kunde jeg mig med mit Rige ønske Fryd.

6

✂ 6

✂ Forgieves Stænderne jeg søgte at forgifte,

✂ Just ved Ueenighed imellem dem at stifte,

✂ Endeel forgiftet blev, men alle ei den Skaal! Drak ud, jeg skienkede med et oprigtig Maal.

✂ Før jeg vel ønskede selv Kirker at adsplitte Ved nye Uordener blant dennem at ophitte,

✂ I Norden, det slog Feil, nu Himlen Danmark Beskytter, da den sig antager dens Monark.

✂ Krigs-Officererne jeg vilde selv indbilde,

✂ At dem ei nogen Ting saa ilde klæde vilde.

✂ Som kierligst at omgaaes med Underhavende, Tyrannist skulde de sig commenderend' see.

✂ En Deel, som Riget, Land og Kongen tiente trolig, Det var ei min Profit, de skulde leve rolig,

✂ De blev aftakkede, hver søgte hiem til sit,

✂ Dêr Bortgang havde snart mig profiteret lit.

7

✂ 7 Utroskab havde jeg i alle Stænder plantet,

✂ Og Venner havde jeg, som dagligdags den vandet, Enhver paa sin Maneer, men den nedtrykket blev I første Maaned, da den Syttende man skrev.

✂ Til al Ulykke hør! en Mængde sammenskriger Et Vivat, som ei got i mine Ørne stiger,

✂ I vor Regiering er der Skade skeet derved,

✂ Vi vore Mægtige maae see i Uselhed.

✂ Just ved den Fattigdom, som herskte allevegne, Selv Dyden skulde nu for Lasterne nedsegne,

✂ Og mod der's Overmagt ei mere holde Stand, Men det forhindret blev, jeg det ei endre kan.

✂ Et Huus jeg tænkede for mange at opbygge,

✂ Hvor i Fornøyer de kunde leve trygge.

✂ Men see! det just med Magt nu alt nedrevet er, Og flere har med det selv prøvet Lidelser.

✂ Jeg er ei mere vis paa Seyeren at nyde,

✂ Hvorover jeg tilforn mig havde villet fryde,

✂ I Christians Lande jeg den ægte Dyb nu seer

✂ Fremskinne, hvoraf jeg mit Gode spaer ei meer.

8

☒ 8 Hvad er dog Helveds Magt, naar Himlens vil regiere? Hiins Bolig øde bli'r, naar dennes vil florere,

☒ Vi selv maae det tilstaae; den Syttende, en Dag, Af første Maaned just beviser denne Sag.

☒ Da just en Dievle Flok sig havde sammenrottet,

☒ Der's Anslag dievelsk var, blev derfor og bespottet, Dem, som reen Kierlighed for Gud og Kongen bær, Ei selv adsplitte kan den hele Helveds Hær. Kom Helved med din Magt, at spred din Ild og Flamer,

☒ Det os ei Skade gjør; thi Herren os annammer. Et evigt Forsyn har beskyttet os endnu,

☒ Vor Gud ved Christians Haand har kommet

☒ os ihu.